

בשעה עשר יצאו הגברים, וגם רמי הלך. כשהלך, הוא אמר לאשה השמנה: "תשימי עליה. אל תתני לה לצאת". האשה השמנה אמרה לי: "אני צריכה ללכת לברוך דה, אבל בעלי נשאר. אם תרצי לברוח או הוא כבר ידע איך לשמור עליך". מאוחר בלילה בא הבעל ורצה להתחיל איתי. הוא שם לי ידיים על השדיים. פתח לי את החולצה והשכיב אותי על המיטה. אני כל הזמן התנגדתי, אבל הוא היה חזק. הוא כבר כמעט הצליח לשכב איתי, כשפתאום פתחה הדלת והאשה השמנה חזרה. כשהיא ראתה אותנו ככה היא אמרה לי: "לא מצאת לך עם מי להתעסק, רק עם בעלי?".

אני אמרתי לה שהוא התחיל איתי ושי אני בכלל לא רוצה אותו. או היא התחילה לצעוק עלי: "מה אתה מתעסק עם הזונה הזאת". הוא עזב אותי שמחתי נורא ש'היא הגיעה לפני שהוא הספיק לשכב איתי.

רוצים לעשות

ממני זונה

נשארתי לישון שם, וכשרמי חזר ב' לילה, שכבתי איתו.

למחרת היה יום שישי. האשה לקחה את כל הבגדים שלי וכבסה אותם. ולי נתנה רק חלוק ללבוש.

בשבת הגיעו המון גברים. כולם היו אריסים. לי הם ידעתי איך לברוח וגם כסף לא היה לי. הם לקחו אותי לבית יפה בסביבה טובה בצפון תל-אביב.

שם בדירה היו זוג וילד קטן. האשה והילד הלכו אחרי שהגענו, ונשארו איתי רק ארבעה גברים רומי. רמי הלך, ואמר לי להיות נחמדה עם הגברים האלה, או יהיה לי הכל ולא יחסר לי שום דבר. הוא לא חיכה שאני אענה לו והלך.

מי אחרי שהלך התחילו איתי הגברים. כשלא נתתי להם להפשיט אותי, הם התחילו להרביץ לי. שלושה גברים הרביצו לי ואנסו אותי אחד אחרי השני כמה פעמים, והרביצו לא עשה שום דבר, רק הסתכל.

הגשתי תלוונה

במשטרה

ערב חזר רמי ולקח אותי לרקוד באלדורדו. אמרתי לו שאני רוצה ממנו קצת כסף, ולבקר את ההורים שלי. הוא אמר: "אם אתן לך כסף, את לא תברחי ולא תספרי מה שהייתי?". אמרתי לו: "מה תחאובם? רק תיתן לי לבקר את ההורים שלי ואני אחזור אליך". הוא האמין לי ונתן לי לנסוע.

למחרת הלכתי ישר למשטרת יבנה וסיפרתי את הכל מה שקרה לי. הם שלחו אותי למשטרת רחובות ומשטרת רחובות שלחו אותי למשטרת תל-אביב. משטרת תל-אביב תפסה אחד מהם, את כעלה-הבית בצפון תל-אביב. מיד עצרו אותה.

למחרת באו אצלי ליבנה אולי שש בחור, רות, כולן זונות. הן אכרו לי: "ניתן לך ממתנות וכמה כסף שתרצי, רק תסתלי את התלוונה".

אמרתי לא בשום אופן. אז הן התחילו לאיים עלי שישברו לי את הפרצוף ויעשו

אחרי הלילה הזה המשכנו לצאת יום אחר יום. הוא היה נכנס אצלי הביתה וגם אני הייתי נכנסת אצלו הביתה. המשכנו ככה חמישה חודשים, ואז החלטנו לעזוב. התחילו כל מיני סיכסוכים בינינו. אני לא הייתי עובדת, לא היה לי מה לעשות, והייתי מפריעה לו כל הזמן בעבודה. הוא התחיל לריב איתי שאלך לעבוד אבל אני לא רציתי. עד שיום אחד, אחרי ריב גדול, הוא החליט לעזוב אותי. אני לא בחורה שמתאכזבת והולכת לב' כות. נורא אהבתי אותה, או חשבת: אצא עם מישהו אחר, או אשכח אותה.

מה יודע שכשאני מרוגשת אני לא יודעת אתה שאני מדברת. הוא הכניס לי עוד סטרייה ואמר: "אבל את יודעת שאת שוכבת עם דודי ולא עם מישל. מי זה מישל?". שבועיים הוא חקר אותי, ובסוף אמרתי לו: "אתה עזבת אותי ואני לא חייבת לך כלום". וסיפרתי לו את כל הסיפור.

אחרי זה הוא התחיל להתקרר. אחרי חודשיים, יום אחד קבעתי איתו פגישה והוא לא בא. למחרת הלכתי למרפדה ורשאלתי אותו: "למה לא באת?". הוא אמר: "אני לא אשקר אותך". הכניס את היד לי כים והוציא תמונה של בחורה נחמדה בעלת

לפני שהפכה למארכת הייתה ליזה רקדנית-בטן

שיער ארוך ואמר: "אני יוצא איתה". "למה אתה עושה לי את זה?" אמרתי לו. "את בגדת ב'י וזהו זה", הוא ענה לי. חשבתי שאני הולכת להשתגע. תן לי לירה". ביקשתי ממנו: רצתי לבית-מרקחת וקניתי קופסה שלמה של כדורים נגד כאב ראש. היו שם 18 כדורים. חזרתי למרפדה וביקשתי מרודי כוס מים. על ידו לקחתי את כל הכדורים ביד ורציתי להכניס אותם לפה. רציתי רק להפחית אותי. ידעתי ש' שום דבר לא יקרה לי.

איך שאני רוצה להכניס את הכדורים ליפה, האח שלו נתן לי מכה וכל הכדורים

למחרת הלכתי לטייל בתל-אביב. הייתי כמו שיכורה. ניכנסתי לקולנוע סטודיו. איזה בחור ישב בכיסא על-ידי, והתחילו לזכר, שמו היה מישל. הסרט לא היה משהו מיוחד, ואחרי הסרט הוא לקח אותי לחדר שלו, על-ידי כלבו שלום.

רציתי שינחם אותי,

לא שינגן בגיטרה

ישל זה מגנן על גיטרה בלהקת קצב. היה לו חדר נחמד מאוד. היו

המקום הראשון שם סידר לי מונטנו עבר' דה היה באר קטן בבאר-שבע. בעלי המקום היו שני זקנים. בעלת-הבית הסבירה לי איך לעבוד ואיך להוציא שתייה מן ה'קליניטים'. תצחקי איתם, תשקרי להם שאת חלכי לשכב איתם, העיקר שישתו הרבה", אמרה לי.

בערב הראשון עמדתי על-ידי הבאר ב' שמלת לבנה ופיאה ארוכה. תסתכלי מי בא", אמרה לי הזקנה. ראיתי בחור גבוה בלונדיני, בערך בן 33, יפה משהו לא רגיל. "זה מריוקאי עשיר. תלכי אליו. הוא שותה הרבה עם בחורות והבחוורות מוציאות מ' מזו הרבה בקבוקים".

מנצלת קליניטים

ומתאהבת באחד

אתי אליו ושאלתי אותו אם אפשר לשבת. הוא אמר לי לא. חזרתי, אבל בעלת הבית קרצה לי ואמרה: "תדברי א'י תעבדי עלי".

חזרתי אליו והתיישבתי בלי לבקש רשות. הוא שאל אותי: "ב'ת כמה את?". "ב'ת 19", עניתי.

הוא שאל אותי אם אני רוצה לשתות. בעלת-הבית עשתה לי סימן ביד שאומין כוס גדולה. אמרתי לו: "שמפוניה". לא ידע' תי לשתות, והתחלתי להשתעל תיכף אחרי הלגימה הראשונה.

הוא ראה שאני לא יודעת לשתות. "כמה זמן את עובדת פה?". הוא שאל אותי. אמר' תי לו שזה היום הראשון שלי.

בסוף הערב הוא שלם את החשבון, 120 ל"י, והלך. אמר שלמחרת יבוא. אני נורא חיבבתי אותו. לא בגלל ששתה והוציא הר' בה כסף. הוא פשוט מצא חן בעיני.

שלושה ימים הוא לא בא. גי'מי, כש' הופיע, הוא אמר לי שלא יכל לבוא, כי הייתה לו הרבה עבודה בסדום. הוא עבד בקו הנפט, וגר בבאר-שבע.

באותו ערב נשארתי איתו משעה שמר' זה ועד 12 בלילה. חשבתי שהוא רוצה לק' חת אותי איתו, אבל הוא אמר לי שלום ויצא. אני הלכתי אחריו וכשרצתי לעלות לטנדר שלו, שאלתי אותו: "מה יש לך, למה אתה עוזב אותי?". הוא שאל אותי: "את באמת רוצה לבוא איתי?". אמרתי לו: "כן". עליתי למכונית. הייתי כל-כך שמחה. גי'מי לקח אותי לדירה שלו ברחוב ביאליק. הוא גר בדירה של שלושה חדרים יחד עם עוד שני בחורים. הוא סיפר לי שהוא נוצרי מסקסס ושהוא גרוש ויש לו שלושה ילדים. קראו לו גי'מי גי'מס. מאותו לילה הייתי החברה שלו. התאהבתי בו, וכל באר-שבע ידעה שאני החברה של גי'מי.

אהובי

מתאהב באחרת

כל אפילו שאהבתי את גי'מי, בכל זאת הייתי נוסעת פעם בשבוע לראות את דודי.

רציתי לראות בשביל עצמי אם אני ב' אמת עוד אוהבת את דודי, וזה היה מאוד משונה. כשהייתי עם דודי — כשהייתי רק רואה אותו — שוב התרגשתי. שוב היה לי אליו אותו רגש כמו מקודם. הייתי רועדת ומתרגשת ואוהבת אותו. אבל כשהייתי חוזרת לבאר-שבע ויוצאת עם גי'מי הייתי שוכחת לגמרי מדודי.

אחרי חודשיים גי'מי השתנה. נהיה קצת קריר. זה היה אחרי שהוא עבר לגור ב' דימונה.

הייתי נוסעת לבקר אותו שם. יום אחד כשהייתי אצלו, דפקו שני ילדים ב'דלת. הם אמרו: "גיוסלין רוצה לשתות איתך קפה". שאלתי אותו מי זאת גיוסלין. הוא סיפר לי שזאת בחורה גרושה בת 19 עם שני ילדים, שהוא לפעמים הולך אליה.

יום אחד כשבאתי לבקר אותו, פגשתי אותה אצלו. היא הייתה בחורה. גי'מי הלך להביא קפה. והתחלתי לדבר איתה, ולא הרגשתי שום כעס.

גי'מי חזר עם הקפה, ופתאום גיוסלין אמרה: "אני אלך הביתה". ואז גי'מי אמר: "לא, היא תלך". פתחתי את הדלת וברחתי.

אהבתי לעבוד

בתור מארכת

מחרת עזבתי את באר-שבע. הלכתי למונטנו ואמרתי לו שיתן לי מקום אחר לעבוד. באר-שבע הירחחתי 30 ל"י ללילה, ועוד 70 לירות אחוזים מן ה' קונסומציה. מונטנו עשה לי ולחברה שלי בשם שרה חווה לעבוד בס'רנו בחיפה. בס'רנו התחלנו להרוויח המון כסף.

עפו. דודי אמר לי: "אני אעזוב אותך, ואת לא מפחידה אותי".

אני נהיית

מארכת

הייתי מאוכזבת נורא מן החיים והתחלתי לצאת ולשכב עם כמה ש' יותר גברים. כל ערב הייתי באיזה דיסקוטק, וכל לילה במיטה עם מישהו.

יום אחד הכירו לי אמרגן בשם מונטנו מונטנו סידר לי להופיע בתור נערת גוגו באשדוד. בערב הראשון שהופעתי, הרווחתי 30 ל"י. זה מצא חן בעיני.

אחר כך הוא סידר לי הופעות של ריקודי בטן במאללה, במלון הליטון רמאללה. בסילוסטר רקדתי פעם באילת בטלע האדום. הירווחתי בין 70 ל-120 ל"י ללילה.

אחרי זה בא אלי מונטנו ואמר שבשביל שיקבלו אותי לרקוד קבוע, אני צריכה ל' שנות עם האורחים, להיות נחמדה אליהם, ולעשות שישתו הרבה. או אני אוכל ל' הרחיה גם משכורת חודשית וגם מהקונסור' מציה.

שם שתי מיטות, הרבה תמונות יפות וג'י טרה בפניה. הוא התחיל לגנן על הגיטרה. רציתי נורא שיחבק אותי. הוא עיצבן אותי עם הנגינה שלו. לא רציתי שינגן, רציתי ש' ינחם אותי.

הוא כאילו קרא את המחשבות שלי ובא וחיבק אותי. הוא שאל: "את באמת רוצה ללכת?". אמרתי לו: "לא איכפת לי ל' הישאר". נשארתי נורא על מה שעשיתי. למחרת הצטערתי נורא על מה שעשיתי. נסעתי הביתה. בערב פתאום הגיע דודי. הוא ביקש סליחה וביקש שנחזור. אני אהבתי את דודי נורא, והצטערתי שאתמול שכבתי עם מישהו אחר.

איימתי

להתאבד

אותו ליקה כששכבתי איתו, פתאום אמרתי במקום דודי, מישל. הוא הפסיק באמצע לשכב איתי ונתן לי סטירה. "מי זה מישל?". הוא שאל וכעס נורא. אמרתי לו: